

תעודה

לתלמיד-ה _____ כיתה _____
 פירוט ההישגים לשליש _____ תשל _____

המקצוע	הציון
תנ"ך	60 אמצע דבר ארלנו
עברית - ספרות	60 אמצע דבר ארלנו
חיבור	60 אמצע דבר ארלנו
לשון	כמעט 60 אמצע דבר ארלנו
תורה שבע"פ	אסטיק אמצע דבר ארלנו
אנגלית	אמצע דבר ארלנו
ערבית	
מתמטיקה - אלגברה	אמצע דבר ארלנו
הנדסה	אסטיק דבר אמצע דבר ארלנו
היסטוריה	60 אמצע דבר ארלנו
ידיעת הארץ	כמעט 60 אמצע דבר ארלנו
וכו' וכו' וכו'	וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

חתימת המחנך

קוקי נ"ק

תאריך

ספורי צביקה

החורף בעיצומו. הכל התייקר. הטלוויזיה, אם יש מה לראות בה, אוזלת באחת-עשרה. לא כדאי לצאת מהבית (כי החורף בעיצומו והכל התייקר - ראה לעיל). אז מה עושים?

נכון - מישחקים חברתיים. והיום נציע לכם את המישחק "סיפורי צביקה". זהו מישחק חברתי למבוגרים, ללא הגבלה של מיספר המשתתפים ואפילו (הפלא ופלא) נשים יכולות להשתתף.

חוקי המישחק הם כאלה: עם כיוון הטלוויזיה נשארים כולם ישובים בסלון שותקים, כי אין על מה לדבר. יקום אחד המסובים, יכריז בקול "סיפורי צביקה" ויספר את הסיפור הראשון והקבוע של צביקה (ראה להלן). אחריו חייב כל אחד בתורה, בכיוון השעון, לקום ולספר את הסיפור הבא של צביקה, כיד האילן תור הטובה עליו, כשמספר למספר חייבים גם להתיקדם במילחמה אחת.

המישחק אינו מסתיים וגם אין בו מנצחים. הכל נעשה למען הצחוק הבריא, השעשוע המהנה והבידור המבדר.

נביא לכם דוגמא של חמשת הסיפורים הראשונים, כולל הסיפור הראשון הקבוע, כפי שסופרו באחד ממישחקי "סיפורי צביקה" בסלון אישם בארץ:

סיפור ראשון - קבוע

זה היה ככה - רצנו, אני וצביקה, בתעלה ופתי אום, מתוך איזה כוך, יצא מולנו סודני ענק עם קלצ'ניקוב ביד, הספקתי לדחוף את צביקה ולהמיל אותו לארץ ואז הסודני הרביץ צורר ואני נחרגתי. ואני צביקה.

סיפור שני - אילתור ראשון

מילחמה אחרי זה שוב רצנו בתעלה ועוד פעם הוי פיע מולנו הסודני הענק עם הקלצ'ניקוב, אבל הפעם היה תורי לחינצל. צביקה עוד הספיק לדחוף אותי על הארץ, הסודני הרביץ את הצרור שלו וצביקה נחרג. עוד פעם צביקה.

סיפור שלישי - אילתור שני

במילחמה השלישית אני וצביקה שוב רצים בתעלה והנה עוד פעם מופיע הסודני עם הקלצ'ניקוב. צביקה קפץ לדחוף אותי, אני קפצתי לדחוף אותו וככה, מתוך בילבול, נשארו שנינו עומדים. הסודני, בלי חוכמות, הרביץ את הצרור ושנינו נחרגנו. צביקה ואני. ואני צביקה.

סיפור רביעי - אילתור שלישי

במילחמה הבאה אנחנו רצים כרגיל בתעלה. פתי אום אנחנו שומעים עקקה - "היי, צביקה!", אנחנו מסתובבים ומי אנחנו רואים מולנו - את הסודני "אהלן צביקה!" צועק לנו הסודני ומכניס בנו צרור לא-נורמלי.

עוד פעם נחרגנו. צביקה ואני. ואני צביקה.

הזמן יוריס. צביקה יורה ואני מחפה. נגמרת לו המחשבה, אני עובר קדימה ויורה, והוא מחפה. וככה אנחנו נו רצים כל הזמן ויוריס. פתאום מופיע הסודני וצביקה ואני צוחקים וקוראים, "אהלן צביקה!" ומכניסים בו צרור כזה שקורע אותו לחתיכות.

הוא נחרג במקום. רק רגע צביקה, אומר לי צביקה, בוא נראה איך קוראים לו. בכל זאת, אנחנו הרי מכירים שנים. אני מתכוף, מפשפש לו בכיסים ומוציא את התעודות-זרות המסריחה של הנבלה. קראו לו צביקה.

פיליפ לאוסון חוקר (I)

פיליפ לאוסון חוקר כי הוא בלש. הוא בלש כי אני עשיתי אותו בלש. יכולתי לעשות אותו מאהב דגול, יכולתי לעשות אותו לוחם אמיץ, יכולתי לקרוא לו אפרים, יכולתי לעשות אותו הכל. אבל אני קראתי לו פיליפ לאוסון ועשיתי אותו בלש. וככה הוא יהיה עד שיימאס לי. האמת היא שאין בכלל פיליפ לאוסון ושהוא לא בלש ושהוא לא חוקר שום דבר. גם את זה אני קבעתי. כי אין לי חשק לתאר ולשמור על הגיון והמשכיות ורצף וכו' וכו'. ואם הוא איננו אני לא צריך לספר לכם מי אמת שלו ואיפה הוא גר ומה צבע העיניים שלו ומה מספר הנעליים שלו. וכאן אנו מגיעים לאפיזודה הראשונה הנקראת:

לא רק שהיא לא בהריון - זה גם לא ממך

סיפור חמישי - אילתור רביעי

אין דבר, אני אומר לצביקה, במילחמה הבאה אנחנו נתפוס אותו וביצים, את הסודני, ונקרע לו את התחת. אז במילחמה הבאה אנחנו רצים בתעלה וכל

צילצול בדלת. "ח. אדוני" הודיע המשרת. "הכנס אותה" הורה פיליפ. "אני בהריון" אמרה ח. ביובש. "את צריכה כסף?" שאל פיליפ ברוד. "לא. זה עוד לא בטוח". "יהיה בסדר" הבטיח פיליפ. "תודה" חייכה ח. יומיים לאחר מכן. צילצול בדלת. "א. אדוני" הודיע המשרת. "הכנס אותה" הורה פיליפ.

"אני זקוק לך" מילמל א. "מרת שושנת התרעלה חולכת ומסתעפת והמשרתה חסרת-אונים". "אתה השתגעתי?!" הרים פיליפ את קולו, "מה אתה רוצה מהחיים שלי?" "חשבתי לרגע שאתה בלש" התנצל א. "סליחה". "המ...הממ" חימחם פיליפ, "ומה שלום החברה שלך?" "אתה מתכוון לה?" הודיע א. בשמחה: "זה בסדר. היא לא בהריון". "יפה" פלט פיליפ אנחת הקלה, התרווח בכיסאו ופיטם את מקטרתו, "ובקשר לשושנת התרעלה..."

הברקה

טוב למנחים, בדרינים, זמרים וכו'. עולים לבמה, נוגשים למיקרופון ואומרים: "שמע ישראל אדוני אלוהינו אדוני אחד שתיים שלוש ניסיון". מצחיק מאוד.

0316028

קרבי ביב